

L'Esqueix

Sant Llorenç Savall

REVISTA MENSUAL

JUNY 1988

N.º 2 (II Epoca)

Preu: 60 Ptes.

Editorial

Ja s'acosta l'estiu. Això vol dir calor, platges, festes majors, mar, cerveses, arenes, «top-less», bronzejats, etc., etc. Malgrat tinguem el fantasma de la crisi al damunt, les vacances són les vacances. Encara que faci molta calor, és l'estació més esperada, fa de mal fer el treball en aquestes condicions; però a més és l'estació de la pudor, de les rates i els mosquits al carrer Mossèn Miró, on us hi invitem a donar-vos un tomb i comprovar l'estat de la qüestió.

També fa pocs dies que hem donat el nostre vot per decidir el «futur» de Catalunya. Malgrat tot ja es veia a venir el guanyador i el perdedor. El que sí cal remarcar és l'efecte dels tercers partits, que han experimentat notoris canvis. Per una banda Iniciativa per Catalunya, després de la desfeta del 84, ha pogut remuntar un resultat per ells molt satisfactori. Alianza Popular ha baixat considerablement per que la meitat dels vots passats se

li han anat al CDS i a Convergència i Unió. Per altra banda, Esquerra Republicana, en contra de les negatives previsions, ha pogut augmentar en un diputat, el que li permet formar grup parlamentari. I és curiós que tots els que aspiraven a més i no han aconseguit l'esperat, donguin la culpa a l'abstenció. Han estat unes eleccions poc emocionants.

I deixant de banda les eleccions també us podeu passar pel pont de Ponsferrer i trobareu que en teoria és un pont normal i corrent, però que és original pel seu ampli arc i el procés que hi va haver per construir-lo. Als anys trenta va suposar un gran pas pel progrés del poble, obrint una via important per on abans s'havia de travessar el riu. Un llorençà habitual col·laborador nostre ens explica les ventures i desventures que varen haver de tenir la gent d'aquell temps per construir-lo.

I per acabar, només avisar-vos que aquest número disposa d'un suplement a les pàgines centrals dedicat al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac cedit per la Diputació.

Ja fa pudor

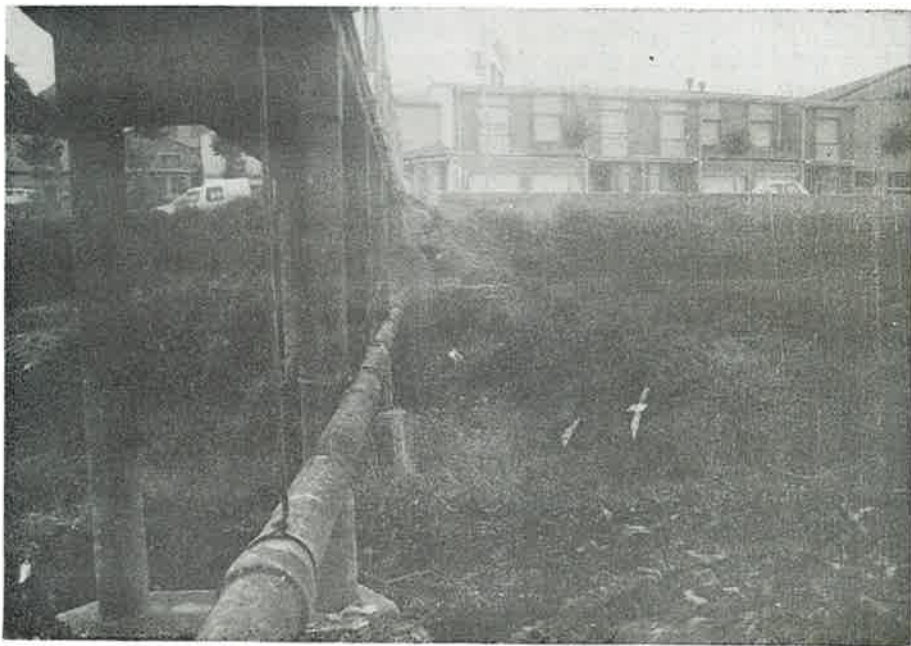
El tema que ens tracta el present número és el referent a un problema que ja fa massa anys que dura i ha estat massa descuidat de l'interès per trobar-hi una solució definitiva.

L'ESQUEIX, com a grup neutral que pretén defensar als vilatans que pateixen problemes, que han de ser del total interès de les institucions, denuncia el que passa darrera els pisos del carrer Mossèn Miró. És ja massa lamentable l'estat en que es troba la riera en aquest punt.

Els problemes són bàsicament dos: la claveguera de sota els pisos, i els àcids tirats per una empresa de pells. També s'hi pot afegir la brutícia vegetal que s'hi troba.

El problema de la claveguera ja comença amb la seva construcció. En un principi no es va preveure la construcció d'una claveguera independent que boregés el cantó esquerre del riu (mirant des de la passarella als pisos). L'únic que es va fer va ser empalmar-la amb la de la dreta per medi d'un tub de diàmetre massa reduït per engolir tota la porqueria que hi baixa, i que va de la banda esquerra a la dreta passant per sota la passarella.

La claveguera es va construir fa bastants anys, en l'anterior règim, i és lamentable el descuit que hi ha hagut sempre per poder-la arreglar; només s'han fet uns **arreglos** d'emergència que empitjoren encara més el problema de les desagradables flaires que d'ella emanen.

L'esmentada claveguera abarca tota la zona industrial. Si bé quan es va construir no hi havien gaire indústries, no es va preveure la seva construcció pensant en èpoques venideres de major creixe-

ment. Però el factor més important que provoca l'augment de la pudor són els vertits d'una granja que, siguin o no legals, no tenen una claveguera en condicions per a ser eliminats.

Si us fixeu en la passarella, veureu que la claveguera està oberta i disposa de tres dipòsits afegits, que quan el cabdal dels desperdícis és molt gran hi han uns forats que els fan caure directament a la riera. Això, quan plou, provoca que la porqueria s'escampi per tota la falda esquerra del riu, amb la conse-

guent molèstia per als veïns, que la pateixen gairebé sempre, amb menys o més grau, la pudor i l'abundància dels mosquits i les rates, sobretot a l'estiu, junt amb un panorama de la riera que és potser la part més lletja del poble.

Ja és hora de fer-hi una claveguera nova. La que hi ha no dona l'abast i s'embussa.

Essent alcalde el senyor Llobet, hi va haver un home que ha deixat d'estar entre nosaltres, que va tenir la responsabilitat cívica de recollir signatures en pro del subsanament del problema. Era el senyor Prenafeta. Les seves reivindicacions varen ser deixades de banda per l'Ajuntament i mai més no se n'ha parlat. L'ESQUEIX demanaria la solidaritat dels veïns i la predisposició de l'Ajuntament a enfrontar-se amb aquest tema.

El segon tema, ja el pateix, a més dels veïns, directament el riu. És un problema que junt amb la claveguera, hauria de ser denunciat a Sanitat, la qual brilla a la nostra vila per la seva absència i una total indiferència a l'hora d'assumir uns fets ben clars de veure. És el tema dels àcids tirats per una empresa de pells, que només fan que eliminar de manera fulminant la fauna del riu quan es deixen anar en considerables quantitats, amb el consegüent perjudici per a la salut pública.

Xena, desperdici, àcids, brutícia vegetal, afegint-hi mosquits i rates, a més d'un forat al tub de la claveguera, just a sota Cal Sadurní, fan d'aquest indret un lloc digne d'un urgent interès per les institucions que poden donar-se compte que es troben davant de problemes que cauen en la illegalitat per la salut pública, ecològica i paisatgística.

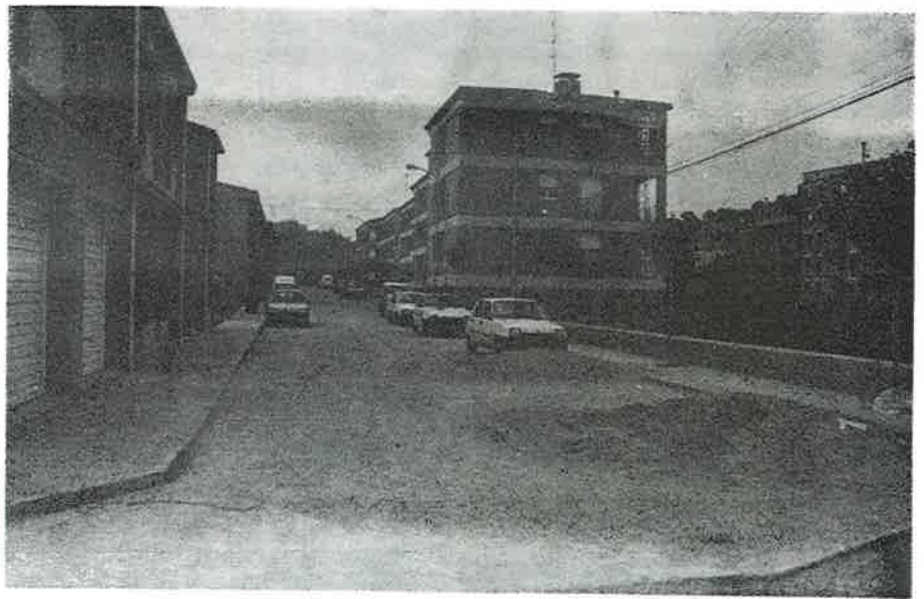
ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

SANT LLORENÇ SAVALL, 29 DE MAIG DEL 1988

CENS DE VOTANTS	1.466	
HAN VOTAT	1.021	69,645 %
ABSTENCIÓ	445	30,355 %

ESCRUTINI

Convergència i Unió	746	73,065 %
Partit dels Socialistes	122	8,321 %
Esquerra Republicana de Catalunya	81	5,525 %
Iniciativa per Catalunya	20	1,364 %
Alianza Popular	13	0,886 %
Centro Democrático y Social	7	0,447 %
VOTS EN BLANC	2	
VOTS NULS	7	

EL CARRER MOSSÈN MIRÓ

Ja tenim el carrer Mossèn Miró ben arreglat. Però no el mirem per la part del riu, que «ja fa pudor». Ara parlarem de coses més agradables.

Qui no recorda quan al carrer només hi havien els pisos, quatre cases i el celler, amb el carrer de terra, sense asfaltar. Ha millorat molt en pocs anys. La seva estructura s'ha equilibrat amb l'asfaltament del carrer i la construcció de les cases unifamiliars de la banda esquerra de l'antic celler. S'ha enllumenat, s'hi han plantat arbres i els veïns han tingut la cura d'embellir-lo amb flors. Cada vegada podem estar més orgullosos d'a-

quest carrer. És potser el carrer més modernitzat del poble.

Ah!, ens descuidàvem la vorera de darrera construcció al davant de les cases unifamiliars, els arbres i el banc que hi han afegit. Però quin banc! Sí, és molt llarg i molt bonic, però ha estat dissenyat fatalment. El normal és que les rajoles que hi ha al damunt abarquïn tota la superfície del seient, però no, hi han deixat un marge de ciment a banda i banda on les dones s'hi poden enganxar les mitges!

Un bonic banc que, és clar, costa uns diners. I la claveguera, no en costa de diners?, ¿no és més necessària? Però no, no cal, el banc fa que ens oblidem de la claveguera eterna com el Tutankhamon.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

CORRESPONDENCIA

CATALUNYA TRONTOLLA

La situació actual de Catalunya fa perillar el nostre estatus de nació progressista. La unitat característica d'un principi s'ha esvaït. Ha augmentat l'independentisme en la classe juvenil, però també l'espanyolisme en general. La classe política s'ha fraccionat, en mica en mica s'ha anat perdent la unitat, ara ja no es lluita per Catalunya, sinó pel fet dels interessos de cadascú.

Per altra banda, encara hi ha una gran despreocupació pels temes catalans, precisament ara que anem pel camí d'una autèntica normalització; només funciona bé TV 3 que és el més fàcil de digerir.

La població s'aburgesa i els que no imiten els burgesos es prefereix el sensacionalisme a la culturalització, priva per sobre de tot la comoditat i el materialisme d'una forma individualitzada. La societat de consum ens arribarà a posar frenètics per poder viure.

A més tenim un partit al govern que propicia l'abans esmentat i cada vegada se'ns envà més a la dreta i el seu nacionalisme es contradiu amb un suposat espanyolisme i també, a voltes, cau en un suau nazisme català; sinó, fixeu-vos en els seus mètodes de propaganda: «Catalunya, endavant... Som sis milions...».

Convergència, a nivell de país, està perdent molts crèdits, però per altra banda es pot dir que el veritable català està gairebé lligat a

aquest partit, no per ser el millor, sinó perquè no guanyi l'Obiols. Hi ha un bipartidisme massa fort entre socialistes i convergents, que d'igual manera passa a Espanya entre el PSOE i AP.

Entre el problema polític i social, Catalunya està perdent el camí de l'autèntica normalització i afirmació com a nació. Això s'aconsegueix fàcilment, que tot català (tingui les peles que tingui) parli el català sempre, escrigui bé i sempre en català, exigir que sigui en català qualsevol cosa que se'ns presenti mentre siguem a la nostra terra...

Per què Catalunya sigui Catalunya, s'ha de ser català, i prou, potser no ho hem provat massa.

Gandi

Vull contestar a la carta signada per Netol (apareguda en l'anterior número) titulada «Totus Guarrus», per deixar clar alguns punts de la mateixa.

És veritat que el carrer Nou està brut, això ho veiem millor els veïns que ens adonem que com més ho netegem, al cap d'una estona torna a estar igual. En bona part és culpa de les rajoles, que al voler-se assegurar de que a l'hivern no rellisquessin, no són fines i s'hi enganxa la porqueria més que en un simple paviment. És el cas de les taques d'oli que, tot i sent un

carrer peatonal, hi passen més cotxes del compte i sembla que tots duguin el dipòsit de l'oli foradat.

Però hi ha una base principal i és la poca educació amb que puguen els nens d'ara (i també d'alguns adults), referent a tirar totes les deixalles de les gormandaries que mengen allà on es troben en el moment de desembolicar-les, o sinó, fixeu-vos amb la plaça; està plena de papereres, moltes vegades buides, mentre a terra sembla una catifa de papers, xiclets i altres porcades.

La cosa és ben clara: si no s'embutés no s'hauria de netejar tant i estaria tot més net.

Al carrer Nou al ser molt cèntric hi passa molta més gent que en altres i com que ells no tenen que netejar, no els fa res d'embrutar-lo, mentre els pobres veïns ens emportem la mala fama.

Senyor Netol, en la seva carta s'endevina que no és del nostre carrer i que en el seu n'hi deu haver prou amb netejar la vorera, encara que només sigui un cop per setmana. Nosaltres hem d'escombrar (a vegades fins fregar) tot el carrer cada dia i no ens serveix de res.

Per una «Catalunya cara neta» hi hem de posar tots el nostre gra de sorra; si els uns netegen i els altres embruten no ens en sortirem.

Una veïna del carrer Nou

ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES DE SANT LLORENÇ SAVALL

Administradora Antònia Berdajín

Barcelona, 6 - Telèfon 714 04 76 - 08212 Sant Llorenç Savall

ELECTRODOMÈSTICS **ROVIRA**

FERRETERIA
BRICOLAGE
JOGUINES
INSTAL·LACIONS de:
AIGUA - GAS i ELECTRICITAT
BOBINATGE DE MOTORS

Carrer de Vic, 1

Telèfon 714 00 84

DE DIMARTS A DIUMENGE
A PARTIR DE LES 8 DE LA TARDA

Sant Llorenç Savall

Servei oficial RENAULT **Garatge MONTFORT**

REPARACIÓ DE COTXES
GASOLINA I DIESEL
PLANXA I PINTURA
VENDA DE COTXES

Passatge Zona Industrial
Telèfon 714 01 89

08212 Sant Llorenç Savall

EL PONT DE PONSFERRER

Com es constituí i es financià la construcció del pont de Ponsferrer, ens demostra i ha d'estimular-nos, en quan es pot obtenir un millor benestar social, mitjançant el treball, la unió i la bona administració dels seus impulsors que, salvant tots els obstacles, fan realitat el que havia semblat un somni.

La part alta de Sant Llorenç Savall podem dir que estava totalment aïllada. Una fusta anomenada «palanca» era l'únic pas de peatons existent que permetia travessar el riu Ripoll.

Els carruatges, amb gran dificultat, i salvant els forts desnivells del riu fins a la carretera de Sabadell a Prats de Lluçanès, circulaven transportant adobs i els fruits de les terres que es conreaven a l'altra banda, passant per sota Cal Blau.

La solució per la qual tothom suspirava era la construcció del pont.

Diferents ajuntaments havien fet propostes per la seva construcció, però l'opinió general era que convenia més la portada d'aigües al poble que la construcció del pont.

Davant les diferents opinions, l'Ajuntament, en l'any 1929, adoptà la resolució de donar prioritat a la portada d'aigües demanant un préstec de 130.000 pessetes al Banc Espanyol de Crèdit.

La gent més influent del poble, veient que per part de l'Ajuntament tardaria massa temps a realitzar-se

la construcció de l'esperat pont, ja que en aquell temps aital préstec era per fer trontollar els pressupostos de molts anys, tingueren una lluminosa idea:

Tot i que el poble estava dividit políticament, es nomenà una comissió dels dos partits per tal que estudiés i regulés la construcció del pont.

Per més que haguem buscat els noms de les persones que formaren tal comissió, no ens ha estat possible donar-les a conèixer exactament totes.

Però sí que ens consta que es financià amb la subscripció popular segons dades tretes del llibre d'actes de l'Ajuntament del 10 de setembre del 1930, que diu:

«En tal data la comissió permanent assistent, formada per l'alcalde Tomàs Solà Parera, Joaquim Cadafalch, Joan Sallent i secretari Francesc C. Rodríguez:

»Havent acudit davant aquesta comissió municipal permanent, estan celebrant sessió la mateixa en el dia d'avui la comissió encarregada de la construcció del pont sobre el riu Ripoll en el lloc anomenat "Ponsferrer" en sollicitud en que s'acordi per aquesta comissió contribueixi amb una quantitat per la realització de tals obres.

»La comissió municipal permanent en vista de que la construcció del pont és importantíssima, ja que la part alta d'aquesta vila incomunicada ara, tindrà una bona via de comunicació amb la carretera de Sabadell a Prats de Lluçanès, s'acorda per unanimitat contribuir amb la quantitat de mil pessetes.»

La construcció es realitzà entre els anys 1930 - 1931, com ens ho demostra l'acta de l'Ajuntament del 14 d'octubre de 1931 en que essent alcalde Llorenç Mirapeix, i regidors Valentí Rossell, Enric Olivé, Llorenç Serratusell, Jaume Llorca, Josep Garriga, i secretari Francesc C. Rodríguez, diu:

«A proposta de la presidència i per unanimitat, s'acorda autoritzà a Joan Pla Pelegrí, mestre d'obres i veí d'aquesta vila a fi que a que amb càrrec al pressupost municipal procedeixi a la construcció de quatre malacons en els costats del nou pont denominat Ponsferrer, per tal d'evitar accidents i per considerar la comissió de suma utilitat i necessària.»

El dia de la seva inauguració, essent amo de la finca i vedat de caça «El Galí», el senyor Daniel Mangrané, autoritzà a tots els caçadors del poble a caçar-hi, amb la condició que les peces obtingudes es guisessin amb el dinar de germanor que tingué lloc a l'era de Ponsferrer.

L'estructura del pont és considerada per molts experts com una gran obra d'enginyeria, degut a que té una amplada de 14,20 metres, 5 metres d'alçada i 2 metres d'alçada als estreps, formant un sol arc.

Desconeixem qui fou l'enginyer, però el seu constructor fou Joan Pla Pelegrí, nat el 1883 i mort el 1981. Durant els anys 1959-1961 fou alcalde del nostre poble.

La unitat, el treball i la constància feren realitat una obra tan important com necessària del pont de Ponsferrer.

Un llorençà

Llanes MONTSE

Llanes - Merceria - Regals

Barcelona, 4

Telèfon 714 05 01

08212 Sant Llorenç Savall

A MONISTROL

BAR - RESTAURANT

LA MANDUCA

Malloia, 16

Telèfon 839 91 75

RELLOTGERIA

Eduard

TELÈFON 714 05 24

Barcelona, 11, bis

SANT LLORENÇ SAVALL

J. Cadafalch

DISTRIBUCIÓ DE BEGUDES

Carrer de Barcelona, 84

SANT LLORENÇ SAVALL

LA LLAVOR DE L'ARXIU

En el número 5 de L'ESQUEIX de l'anterior època, vaig fer-hi un escrit que proposava la creació d'un arxiu històric a la nostra vila.

Si bé aquest fet en l'actualitat es manté gairebé com una utopia, he volgut sembrar una humil però que pot ser força interessant, llavor a la bastant oblidada biblioteca de la nostra vila del TELER.

Agafant el material que allà s'hi pot trobar, referent a la nostra població i comarca, hi he afegit un volum enquadernat de tota la col·lecció de l'anterior «Full Parroquial», dos volums amb la col·lecció de «El Ripoll» i un llibre dedicat a Sant Llorenç d'en Vergés i Solà.

Tot això ho podeu trobar a l'estanteria «C» de la biblioteca, que finalment queda amb aquesta bibliografia:

ELS LLIBRES

«El Vallès», de Rosa Maria Sensat.

«Entre vinyes i telers», d'en Busquets i Moles.

Dos llibres d'en Lluís Vergés i Solà dedicats al poble i a la nostra serralada.

LES PUBLICACIONS

La col·lecció del butlletí «Savall».

La col·lecció del «Full Parroquial» en un volum.

La col·lecció de «El Ripoll» enquadernada en dos volums.

Tots els ESQUEIXOS de la primera època.

Els que ens preocupem per la biblioteca desitgem a tota la població el poder gaudir d'aquesta bibliografia. També desitjariem el poder aconseguir tota la col·lecció de la publicació anterior al «Full Parroquial», datada els anys seixanta, portant com a títol «Campanades al vol», una molt meritòria expressió del sentiment popular, la qual, per la seva antiguitat i mala qualitat del format costa molt de trobar, però que té un contingut molt digne i valuós. Per acabar, només voldríem demanar que aquest material pugui ser consultat amb la deguda cura, en pro de la seva conservació. Gràcies.

J. M. C.

COSES QUE PASSEN

L'ESQUEIX denuncia que els carrers Nou i Barcelona, com a carrers enrajolats i peatonals, és norma que hi hagin papereres per la quantitat de gent que hi passa i perquè la brutícia es veu molt més. Reclamem unes papereres que hi han de ser com en tot carrer enrajolat i peatonal.

També denunciem la irresponsabilitat i l'actitud totalment insolidària que no s'avé amb les normes elementals d'un carrer peatonal, que segueixen certs veïns de la Placeta, deixant gairebé sempre el cotxe aparcat al davant de casa seva. Al mateix temps denunciem a l'Ajuntament que no fa complir aquestes normes, no prohibint l'aparcament.

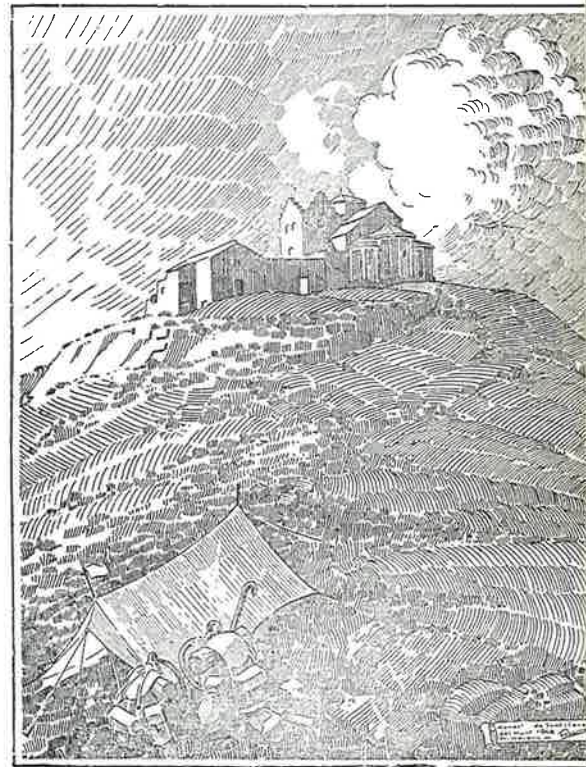

Sembla mentida que tenint un govern que defensa l'ús del català a tot arreu i que propugna lleis estimulants a canviar tots els rètols en favor de la nostra llengua i tenint un Ajuntament català que ens recorda molt al govern de la Generalitat, s'hagin de veure coses com aquestes: A l'entrada del carrer Nou hi ha penjada una placa nova que prohibeix el pas de vehicles i a on s'hi pot llegir: «Excepto carga y descarga» i a les plaques de ferro del nou enllumenat posades als nostres carrers hi ha escrit a motllo: «Alumbrado». És penós que passi això en aquests temps i amb aquest Ajuntament.

Si seguim aquest pas, aviat ja podrem dir: «¡Viva Cataluña!».

Aquest mes també s'ha de destacar la «baixada del pi de maig», que es va fer enmig d'un bon ambient, amb sardanes i botifarrada. També cal destacar als intrèpids joves que es van atrevir a conquerir la copa del pi.

SOBRE EL PARC NATURAL

Com es pot comprovar, en aquest ESQUEIX s'hi inclou un llibret desplegable informatiu, sobre el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Aquest llibret ha estat cedit per gentilesa del Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona. Amb això es proposa fer una campanya informativa del que és el Parc i dels límits que estableix, ja que la zona de Sant Llorenç a Sant Feliu del Racó és la menys informada en aquest aspecte i també la que darrerament ocuparà la major part dels esforços del Servei de Parcs de la Diputació, ja que infraestructuralment és deficitària en comparació a la part de Matadepera a Mura.

Però per donar una informació més exhaustiva, només ens calia entrevistar al president del Parc, cosa que hem fet, però ens ha estat impossible poder-la incloure en aquest número pels tràmits burocràtics que està seguint. Malgrat tot, estem segurs que els hi podrem oferir en el proper ESQUEIX.

EL FLUID ROSA ES PASSEJARÀ PER SARRIÀ

Qui no ha sentit, entre el jovent i el no tan jovent, parlar del llegendari Pink Floyd! Doncs semblava impossible, però per fi venen a l'Estat espanyol amb un dels seus espectacularíssims shows.

Però parlar de Pink Floyd és parlar de moltes coses a la vegada, la seva llarga història i els seus canvis d'estil demostren que tenen una capacitat creativa recolzada considerablement en la tècnica, però que no deixa mai de portar el segell indiscutible del grup.

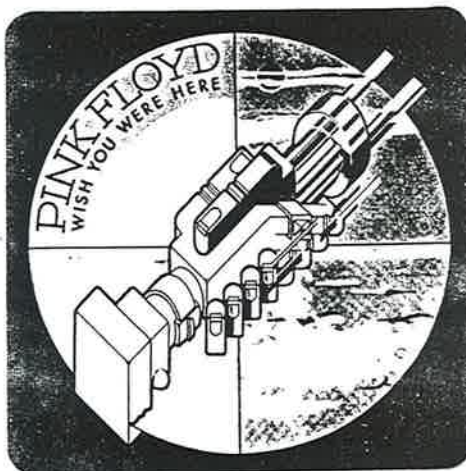
Aquest juliol els tindrem a Barcelona, concretament el dia 20 al camp del R. C. D. Espanyol. Si voleu deleitar-vos amb un macroespectacle d'aquesta categoria, cal que compreu les entrades aviat, ja que darrerament les entrades dels últims concerts s'esgoten en un no-res. El preu: 3.000 pessetes.

Pink Floyd torna diferent, renovat, però amb un estil que retorna als orígens autènticament floydians del grup. Roger Waters, fins ara líder i geni indiscutible del grup, s'ho ha muntat pel seu compte amb un estil molt més personal i d'una considerable qualitat. És David Gilmour qui capitaneja actualment el grup, junt amb els llegendaris Nick Mason a la bateria, Richard Whight als teclats i la incorporació de nous músics i cors.

En aquesta gira presenten el seu darrer disc «A Momentary Lapse of Reason», molt més elèctric, amb molta més marxa, però genuïna ment fluidià.

La història de Pink Floyd comença a meitat dels seixanta, liderat per Syd Barret, que de consumir tant àcid va quedar gairebé inutilitzat. La seva música era com un projecte psicodèlic que s'anava polint a mida que passava el temps. Amb la marxa de Syd, Roger Waters lidera el grup, però sense els protagonismes d'anteriors èpoques. Es forma una masa compacta de màquines de fer música prolongada, una música de viatge.

La seva música cada vegada deixa de ser menys abstracta i l'any 1973, essent el seu tècnic de so, l'encara no prou conegut Alan Parsons es confecciona el disc que els consagrarà fins arribar a ser un ja mític grup que marca una de les pautes més importants de la música moderna. El disc es titulà «The Dark Side of de Moon» («La cara oculta de la Luna»), que es mantingué durant llarguíssim temps en el

primer lloc dels «charts» britànics i americans. És una obra mestra, tant tècnicament com musical, si ens situem en l'època en que es va crear.

Després de dos anys de silenci surt el disc potser més polit i clàssic del grup; el seu títol és «Wish You Were Here», que es planteja com un homenatge a Syd Barret, ja desaparegut i on David Gilmour llueix en el seu màxim esplendor el seu puntejat de guitarra progressiu i efectista, recolzat per l'exclusiva i personal manera de tocar dels restants músics.

Més endavant apareix «Animals», que no va tenir gaire èxit comercial. Aquest treball era una crítica ferotge de Roger Waters encarada sobretot als crítics musicals. Cada cançó ens evoca a un animal diferent.

Els discs de darrera creació, anteriors a l'actual són «The Wall» (El mur) i «The Final Cut», els dos molt semblants i de diferent estil, on s'imposa el segell Roger Waters.

La música de Pink Floyd es caracteritza per l'efectisme i les bones vibracions, però al contrari d'altres grups, gairebé no es tracta el tema de l'amor, sinó més aviat la crítica social i els temes envoltats de misteris.

Val la pena anar-los a veure. La qualitat del grup s'ho mereix.

L'ESQUEIX us proporciona en aquest número la discografia completa del grup:

DISCS ORIGINALS

- «The Piper At The Gates Of Dawn» (setembre del 1967).
- «A Saucerful Of Secrets» (juliol del 1968).
- «More» (juliol del 1969, banda sonora de la pel·lícula del mateix títol).

- «Ummagumma» (novembre de 1969. Disc doble, un gravat en directe i l'altre en estudi).
- «Zabriskie Point» (gener del 1970. Banda sonora de pel·lícula).
- «Atom Heart Mother» (octubre del 1970).
- «Meddle» (novembre del 1978. El disc de l'orella).
- «Obscured By Clouds» (gener del 1972. Banda sonora d'una pel·lícula).
- «The Dark Side Of de Moon» (març del 1973. El disc que els portà a l'estrellat).
- «Wish You Were Here» (setembre del 1975).
- «Animals» (1977).
- «The Wall» (1979. Disc doble, innovador. Es va fer una pel·lícula a partir del disc).
- «The Final Cut» (anys 80).
- «A Momentary Lapse of Reason» (1987). Disc que encapçala l'actual gira europea.

RECOPILOCIONS

- «Best Of Pink Floyd» (1970).
- «Relics» (1971).
- «A Nice Pair» (1973).
- «Masters Of Rock: Pink Floyd» (1975).

DISCS PIRATES

- «Omayad» / «Take Linda Surfing» / «Ohm Suite Ohm» / «Miracle Muffler» / «Pompeii» / «Nocturnal Submission: The Robot Love» / «Cymbaline» / «Big Pink» / «Live in Rotterdam» / «Live in Hamburg» / «European Tour 1972» / «Tour 1973» / «American Tour 1973».

DISCS COLATERALS

- «Madcap Laughs» (gener del 1970. Primer en solitari de Syd Barret).
- «Barret» (gener del 1971, de Syd Barret).
- «Music From The Body» (març del 1971). Banda sonora d'un documental mèdic on hi participa Roger Waters.
- A principis dels vuitanta Roger Waters edita el seu primer disc en solitari, encara formant part del grup.
- Als mateixos anys David Gilmour edita un disc en solitari.
- Any 1988. Roger Waters edita el seu segon disc, ja deslligat del grup. Es fan la competència.

NOTA: «The Piper At The Gates Of Dawn», no va ser editat a Espanya com a tal, sinó formant part del doble LP «A Nice Pair».

J. M. C.

FUTBOL JUVENIL

Per a nosaltres i en aquesta categoria juvenil, s'ha acabat ja la Temporada oficial 1987-88.

Amb un grupet de 14 jugadors, vàrem decidir amb força seriositat afrontar tota la temporada i l'esforç creiem que ha valgut la pena.

Estàvem englobats en el Grup XVI de la Tercera Divisió, grup que en un principi constava de 14 equips, però la baixa d'un equip de Mollet va fer que definitivament quedessin 13.

C. d'E. Llorençà 24 9 1 14 54 63 19

Aquests números demostren quina ha estat la nostra trajectòria dins del Campionat. Amb aquests 19 punts aconseguits, quedarem classificats en un setè lloc que considerem bo dins les nostres aspiracions. Tot i que sempre és interessant i positiu el treure bons resultats, nosaltres el que volíem era jugar una temporada tranquil·la i així poder comprovar les possibilitats dels joves jugadors pel dia de demà de cara al primer equip.

En cada partit que jugàvem, jo, com a responsable únic de l'equip puntuava als jugadors segons el meu parer, per a donar uns premis al final de Temporada. De la suma de punts assignats a cada un d'ells va resultar que en regularitat quedaren empatats pel primer lloc en Pere Calvet i en Jordi Soriano els quals obtingueren el trofeu corresponent. Com a màxim goleador de l'equip i amb 21 gols en Martí Molina. Aquests trofeus foren una gentilesa de Bar Nou, Granja Sant Jordi, Discoteca Up, Down, i Germans Cadafalch.

Per acabar aquesta curta exposició d'uns fets, només em queda donar les gràcies als pares dels jugadors per llur col·laboració moral i econòmica, als jugadors cal agrair-los la seva entrega i també el seu entusiasme i demanar als bons aimants de l'esport que ens ajudin en properes temporades per a poder continuar la tasca començada aquesta temporada.

«Quimet» Cadafalch

DICIONARI ESQUEIXAT

AMISTAT: Que té forma de «misto».

BRIOIX: Quin fàstic!

CERIMÒNIA: Cadascun dels actes protocolaris en l'enterrament d'un egipci.

DONCELLA: Dona que no ha conegut varó, possiblement per la seva prominent pelositat damunt els ulls.

ESCONYAR: Sacrifici que ha de fer un polític en plena campanya electoral per aconseguir un escó.

FALÍCULA: Film obscè, immoral, impúdic, llicencios, pornogràfic, porc, marrà, brut, immund, fastigós, repulsiu, nauseabund, repugnant..., d'aquells que agraden a tothom.

GIRO: Beguda alcohòlica patrocinada de la volta ciclista a Itàlia.

HERCULÍ: Militant o simpatitzant de l'Esquerra Republicana.

INCOMPRESA: Gassa que no hi ha déu que l'entengui.

JAÇ: Música catalana per bagarros.

KK: Dos àtoms de potasi en ferotge competició de ventositats.

LUXURIOSSA: Plantigrada calentorera.

MAGNETISME: Atracció imàntica que sent l'home i l'ampolla de certa marca de conyac.

NARCISISTA: Maniàtic i afèrrim admirador del ministre de Defensa.

OR XATA!: Reclamació monetària que li fa el gigoló a la seva fulana valenciana.

PRINCESA: Societat anònima que es cuida dels negocis d'un cantant semblant al Miquel Jackson.

QUIMERA: El que acaba de trucar a la porta? eh?

RUPESTE: Pintura prehistòrica en caveres que fan pudor.

SINISTRE: Siputat del sarlament sescollit semocràticament pels selectors d'una somunitat.

TE: quiso!, agafa'li!

UNICORN: Animal mitològic la parella del qual no l'acaba d'enganyar del tot.

VAIXELLA: Axilla d'una embarcació.

WORINOT: De wardissa. O també pot ser de clawaguera.

XIXINA: Carn picada. Si fos «xixiolina», aleshores seria carn per picar.

ZINC: Doz mez trez.

Terenci Galot
& Frederic Ollonassos

ASTROLOGIA MES DE JUNY 1988

ARIES: Desenvolupament mental sobre certes idees perverses. Tranquil·litat econòmica.

TAURE: Trencament parcial de les relacions del cor. Compte de no caure en les paraules absurdes de la gent que no coneixes.

BESSONS: Aproximació dels astres positius. Trobaràs la teva força mental en el teu planeta.

CRANC: Comunicació amb la lluna, sobretot en minvant. Assaboreix tot el que puguis de les influències planetàries.

LLEÓ: Equilibri total entre l'activitat mental i el cos. Sort en el treball.

VERGE: Possibles mals de cap d'estiu. Tranquil·litat a final d'aquest mes per la influència solar.

BALANÇA: Equilibri perfecte en aquest mes. Sortosament el teu planeta controlarà la teva sort en el joc. Pots guanyar!

ESCORPÍ: Sorgiments malèfics sota influències de Plutó. No obstant les reaccions positives t'ajudaran en aquest mes.

SAGITARI: Estabilitat en tots els aspectes. Júpiter et permet oblidar els contratemps passats.

CAPRICORNÍ: Sorgiments d'arrels primitives donant-te molta creativitat en qualsevol aspecte.

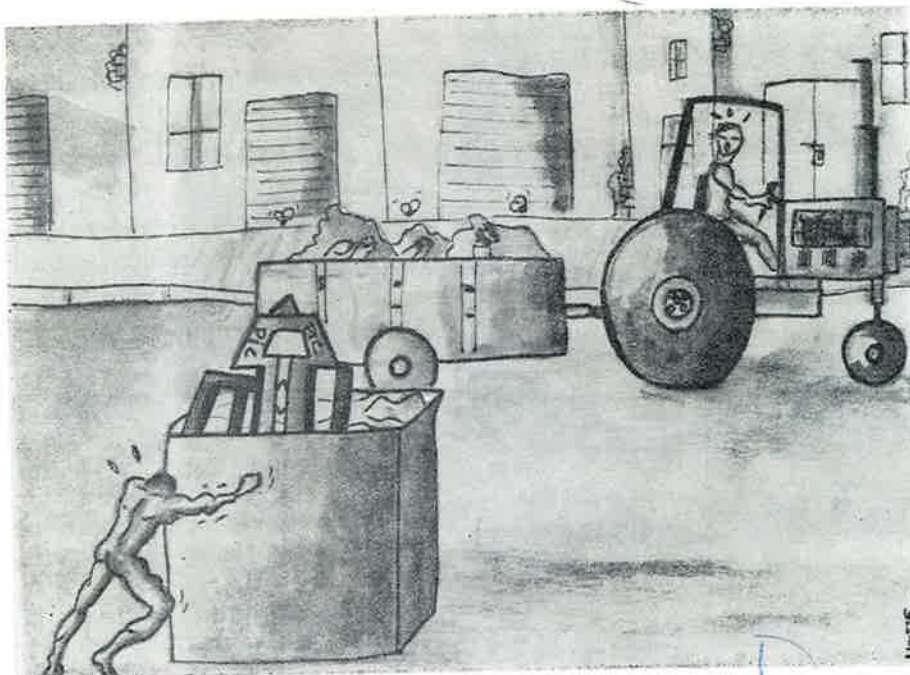
AQUARI: Generalització emocional. Concentra't més respecte a la teva parella, si no pots patir certes desavinences.

PEIXOS: Si no vas amb compte nedaràs entre dues aigües. Tendència a l'exaltació del teu caràcter.

FE D'ERRATES

A la primera columna, quart paràgraf del «Racó del Parapsicòleg amateur» de l'anterior número, hi sobra: ...«a un dels incrèduls participants a la sessió, haurà assenyalat...» (per repetició).

En l'article de l'anterior número sobre el teatre, al final del tercer paràgraf, hi ha de posar «Patronat de Sant Josep», no «Patronat del senyor Josep».

L'ESQUEIX està obert a tothom perquè hi escrigui el que vulgui.

Animeu-vos a escriure! És la vostra revista.

Hi podeu posar tant el nom com el pseudònim. En cas de posar-hi el pseudònim, nosaltres som com capellans, però el millor seria que tothom hi posés el seu nom; no ens hem de tenir tanta por.

Podeu escriure, dibuixar, fer acudits, poemes, xorrades, demandes, anuncis, passatemps i tot el que calgui.

Ens hauríem d'obrir una mica més en aquest aspecte. Tothom hi porta a dins seu una vena creativa.

Que no escriviu gaire bé? Tant se val. Nosaltres ho polirem. Allò més important és el que es vol dir.

Escriure a L'ESQUEIX també és fer viure Sant Llorenç.

Animeu-vos! **Feu-la viure!**

L'ESQUEIX INFORMA

L'ESQUEIX informa als seus lectors que disposem d'un compte corrent a la Caixa de Pensions, «la Caixa», oficina 1.111, de Sant Llorenç Savall (Codi postal 08212), amb el número 66-02, per si algú volgués col·laborar amb la voluntat, en aquesta tasca tan interessant, però tan difícil de pagar. Gràcies.

S'HA PERDUT

Per la plaça un mocador petit, blanc, amb puntes, amb les inicials T. B. Si us plau, si l'haguéssiu trobat, trucar al telèfon 714 03 56.

Es gratificarà.

TELÈFONS D'INTERÈS

HORARIS D'ANADA

CIA. VALLESANA	714 51 36
Dilluns a divendres	Dissabtes
7,10	7,10
10,00	10,30
13,40	13,40
17,10	18,00

Diumenges i festius
7,15
9,55
12,55
17,55
20,20

METGE	714 02 38
Particular	714 02 75

HORARIS

De dilluns a dijous excepte dimarts):
De 9,30 a 11,30

Divendres:
De 5,00 a 7,00

Cap de setmana:
Veure la cartellera a casa seva.

A. T. S.	714 02 38
Particular	714 05 79

HORARIS PRACTICANTA (Consultori)
De dilluns a divendres:
De 3,00 a 4,00

Dissabtes:
De 12,00 a 1,00

Diumenges:
Només urgències.

HORARIS ANÁLISIS CLÍNIQUES
Dimarts i dijous, a les 8 del matí.

LLEVADORA (Santa Fe, matí)	716 04 00
Particulars	780 90 86 - 787 02 41

VISITES

Dimecres de 3 a 4 de la tarda

FARMÀCIA	714 00 21
RECTORIA	714 00 39
AJUNTAMENT	714 00 18
BOMBERS (Parc de Sabadell)	726 00 80
GUÀRDIA CIVIL	714 00 19
AMBULÀNCIES DEL VALLÈS	711 14 24
C/. Calders. Sabadell	711 12 36

L'ESQUEIX recalca que la llista de telèfons d'interès és totalment fiable i pot ser-li necessària.

REDACCIÓ

EQUIP REDACTOR

JOSEP M. CADAFALCH
MONTSE CASAS
XAVI CLAPERS

- L'equip de Redacció no es fa responsable ni comparteix els escrits signats amb pseudònim, dels col·laboradors.
- Tot escrit signat amb pseudònim haurà de dur, a part, la identitat del seu autor.
- Reunions: Els divendres a la nit a la Biblioteca.

- CORRESPONDÈNCIA. Adreçar-se a:
L'ESQUEIX
08212 Sant Llorenç Savall
Telèfon 714 03 56

Dipòsit legal: B. 21.513 - 1988

- Composició dels textos:
Castellar Composición Mecánica
Puig de la Creu, 3. Castellar del Vallès.
- Compaginació i impressió:
Gràfiques Castellar
Puig de la Creu, 3. Castellar del Vallès.
Telèfon 714 51 42.

- Col·laboren a la venda de L'ESQUEIX:
Llibreria Carreras
Queviures M. Camps
Queviures Casa Blau
Estanc Olivé

CAIXA DE SABADELL